

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 746/2008

av den 17 juni 2008

om ändring av bilaga VII till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati ⁽¹⁾, särskilt artikel 23, och

av följande skäl:

- (1) Förordning (EG) nr 999/2001 innehåller bestämmelser om övervakning av transmissibel spongiform encefalopati (TSE) hos nötkreatur, får och getter och om utrotningsåtgärder efter det att TSE har bekräftats hos får och getter.
- (2) I bilaga VII till förordning (EG) nr 999/2001 fastställs de utrotningsåtgärder som ska vidtas efter det att TSE har bekräftats hos får och getter.
- (3) Även om det är känt att TSE förekommit hos får och getter i mer än tvåhundra år finns det ingenting som tyder på ett samband mellan utbrott av TSE hos dessa djur och utbrott av TSE hos människor. Trots det införde kommissionen 2000 en stor mängd åtgärder för övervakning, förebyggande, kontroll och utrotning av TSE hos får och getter på grundval av de begränsade vetenskapliga uppgifter som var tillgängliga vid den tidpunkten för att säkerställa en så säker källbestämning som möjligt av material från får och getter.
- (4) Dessa åtgärder syftar till att samla in så mycket data som möjligt om förekomsten av annan TSE än bovin spongiform encefalopati (BSE) hos får och getter och om ett eventuella samband med BSE och överföring till människor. Åtgärderna syftar även till att så långt som möjligt

minska förekomsten av TSE. Sådana åtgärder är bland annat avlägsnande av specificerat riskmaterial, ett omfattande aktivt övervakningsprogram, åtgärder som gäller TSE-smittade flockar och frivilliga avelsprogram för ökad resistens mot TSE hos fårpopulationer. Sedan man börjat tillämpa dessa åtgärder och med ledning av information från övervakningsprogrammen i medlemsstaterna har inget epidemiologiskt samband mellan TSE (annan än BSE) hos får och getter och TSE hos människor fastställts.

- (5) I artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet ⁽²⁾ föreskrivs att om man i särskilda fall efter en bedömning av tillgänglig information identifierar en potentiell risk för skadliga effekter på hälsan, men det fortfarande föreligger vetenskaplig osäkerhet, får provisoriska åtgärder för riskhantering vidtas som är nödvändiga för att säkerställa den höga hälsoskyddsnivå som valts i gemenskapen, i avvaktan på ytterligare vetenskapliga uppgifter som grund för en mer omfattande riskbedömning. Det fastställs även att sådana åtgärder ska stå i proportion till målet och de får inte begränsa handeln mer än vad som är nödvändigt för att uppnå den önskade höga hälsoskyddsnivån, med beaktande av teknisk och ekonomisk genomförbarhet och andra faktorer som anses berättigade för det berörda ärendet. Åtgärderna bör ses över inom en rimlig tidsperiod.
- (6) Den 8 mars 2007 yttrade sig Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa) om vissa aspekter av risken för TSE-sjukdomar hos får och getter ⁽³⁾. I yttrandet drar Efsa slutsatsen att det inte finns bevis för ett epidemiologiskt eller molekylärt samband mellan klassisk och/eller atypisk skrapie och TSE hos människor och att BSE-smittämnet är det enda TSE-smittämne som identifierats som zoonotiskt. Men med hänsyn till smittämnenas mångfald är det för närvarande inte möjligt att utesluta att andra TSE-smittämnen hos djur överförs till människor. Myndigheten ansåg vidare att de särskiljande tester som enligt EG-lagstiftningen ska användas för att skilja mellan skrapie och BSE är tillförlitliga när det gäller differentiering mellan BSE och klassisk eller atypisk skrapie. Vetenskapen kan dock i dagens läge inte garantera fullständig diagnostisk sensitivitet eller specificitet.

⁽¹⁾ EGT L 147, 31.5.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 357/2008 (EUT L 111, 23.4.2008, s. 3).

⁽²⁾ EGT L 31, 1.2.2002, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 202/2008 (EUT L 60, 5.3.2008, s. 17).

⁽³⁾ *The EFSA Journal* (2007) 466, s. 1–10.

- (7) Efter yttrandet och inom ramen för meddelandet från kommissionen – TSE-färdplanen av den 15 juli 2005⁽¹⁾, och i linje med SANCOs arbetsprogram för TSE 2006–2007 av den 21 november 2006⁽²⁾ antogs kommissionens förordning (EG) nr 727/2007 av den 26 juni 2007 om ändring av bilagorna I, III, VII och X till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati⁽³⁾. Ändringarna av förordning (EG) nr 999/2001 som gjordes genom förordning (EG) nr 727/2007 syftade till att anpassa de åtgärder som ursprungligen vidtogs avseende TSE hos får och getter med hänsyn till uppdaterade vetenskapliga uppgifter. Genom förordning (EG) nr 999/2001, ändrad genom förordning (EG) nr 727/2007, avbröts därför skyldigheten att slakta hela besättningen och vissa alternativa metoder infördes för slakt i de fall då ett utbrott av TSE har bekräftats på en anläggning med får och getter och om förekomsten av bovin spongiform encefalopati (BSE) har uteslutits. Särskilt med hänsyn till att det finns skillnader i får- och getsektorn inom gemenskapen, införde man genom förordning (EG) nr 999/2001, ändrad genom förordning (EG) nr 727/2007, möjligheten för medlemsstaterna att tillämpa alternativa strategier enligt förordning (EG) nr 727/2007 beroende på sektorns särdrag i respektive medlemsstat.
- (8) Den 17 juli 2007, i mål T-257/07, lämnade Frankrike ett klagomål till Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot kommissionen i ett försök att upphäva vissa bestämmelser i kapitel A punkt 2.3 b iii, 2.3 d och punkt 4 i bilaga VII till förordning (EG) nr 999/2001, som ändrad av förordning (EG) nr 727/2007, särskilt avseende de åtgärder som ska tillämpas på TSE-smittade besättningar, eller alternativt att upphäva hela förordningen. I sitt beslut av den 28 september 2007⁽⁴⁾ upphävde domstolen tillämpningen av dessa bestämmelser i avvaktan på en slutlig dom.
- (9) I beslutet av den 28 september 2007 ifrågasattes kommissionens bedömning av tillgängliga vetenskapliga uppgifter om eventuella risker. Följaktligen bad kommissionen Efsa att bistå den med att klargöra de två främsta grunderna för förordning (EG) nr 727/2007. I första hand gäller detta avsaknaden av vetenskapliga belägg för att ett annat TSE-smittämne än BSE kan anses vara ett zoonotiskt smittämne, och i andra hand möjligheten att med molekylära och biologiska tester särskilja mellan BSE och andra animaliska TSE hos får och getter. Den 24 januari 2008 antog Efsa det vetenskapliga och tekniska förtydligandet⁽⁵⁾ med en tolkning av slutsatserna i dess yttrande av den 8 mars 2007, som beaktades vid antagandet av förordning (EG) nr 727/2007.
- (10) Avseende överföring av TSE bekräftade Efsa följande:
- Hos får har inga andra TSE-smittämnen än de som orsakar klassisk skrapie och atypisk skrapie identifierats.
 - Hos getter har inga andra TSE-smittämnen än de som orsakar BSE, klassisk skrapie och atypisk skrapie identifierats.
 - Begreppet BSE omfattar en typ av TSE hos nötkreatur som kan orsakas av minst tre olika typer av TSE-smittämnen med heterogena biologiska egenskaper.
 - Begreppet klassisk skrapie omfattar en typ av TSE hos får och getter som orsakas av flera olika TSE-smittämnen med heterogena biologiska egenskaper.
 - Begreppet atypisk skrapie omfattar en typ av TSE hos får och getter som skiljer sig från klassisk skrapie. För närvarande är det osäkert om sjukdomen orsakas av ett eller flera smittämnen.
- (11) Efsa kan däremot inte utesluta att andra TSE-smittämnen än BSE kan överföras till människor av följande skäl:
- Experimentell överföring till primater och transgena musmodeller som uttrycker PrP-genen hos människa används för närvarande för att utvärdera TSE-smittämnenas potentiella förmåga att bryta sig igenom artbarriären hos människor.
 - Andra TSE-smittämnen än smittämnen för klassisk BSE har i tre TSE-fältfall (två fall av klassisk skrapie och ett fall av BSE av typ L) kunnat bryta sig igenom artbarriären hos människor.
 - Vissa begränsningar av dessa modeller bör beaktas, däribland osäkerhet om hur väl de representerar artbarriären hos människor och osäkerhet om hur väl det valda ympnings sättet motsvarar exponering under naturliga förhållanden.

(1) KOM(2005) 322 slutlig.

(2) SEK(2006) 1527.

(3) EUT L 165, 27.6.2007, s. 8.

(4) EUT C 283, 24.11.2007, s. 28.

(5) *Scientific Report of the Panel on Biological Hazards on a request from the European Commission on "Scientific and technical clarification in the interpretation and consideration of some facets of the conclusions of its Opinion of 8 March 2007 on certain aspects related to the risk of Transmissible Spongiform Encephalopathies (TSEs) in ovine and caprine animals". The EFSA Journal (2008) 626, s. 1–11.*

- (12) Enligt Efsas utredning är smittämnenas biodiversitet hos får och getter en viktig faktor, och därför är det inte möjligt att utesluta överföring till människor och att mångfalden ökar sannolikheten för att något av TSE-smittämnen överförs. Efsa anser dock att det inte finns vetenskapliga belägg för något direkt samband mellan annan TSE än BSE hos får och getter och TSE hos människor. Efsas ståndpunkt att överföring till människor av TSE-smittämnen hos får eller getter inte kan uteslutas bygger på experimentella undersökningar av artbarriären hos människor och djurmodeller (primater och möss). I dessa modeller tar man dock inte hänsyn till människans genetiska egenskaper som har en stor betydelse för prionsjukdomars relativa mottaglighet. Det förekommer även vissa begränsningar när det gäller hur väl resultaten motsvarar resultat under naturliga förhållanden, särskilt hur väl de representerar artbarriären hos människor och osäkerhet om hur väl det valda ympningssättet motsvarar exponering under naturliga förhållanden. Därför kan man anse att även om man inte kan utesluta en risk för att TSE-smittämnen hos får eller getter överförs till människor, är denna risk extremt liten med hänsyn till att belägg för överföring bygger på experimentella modeller som inte representerar naturliga förhållanden för en verklig artbarriär hos människan och de verkliga infektionsvägarna.
- (13) Avseende särskiljande tester bekräftade Efsa följande:
- På grundval av de begränsade uppgifter som är tillgängliga är de särskiljande tester som tillämpas i Europeiska unionen praktiska redskap för screening av TSE-fältfall enligt kapitel C punkt 3.2 c i bilaga X till förordning (EG) nr 999/2001, som uppfyller målet för snabb och reproducerbar identifikation av TSE-fall med kännetecknen som är jämförbara med smittämnen för klassisk BSE.
 - Dessa särskiljande tester kan inte anses vara fullständiga då man för närvarande inte tillräckligt väl känner till TSE-smittämnenas sanna biodiversitet hos får och getter och hur smittämnen samverkar vid saminfektion.
- (14) På kommissionens begäran om förtydligande av om bristen på statistiskt tillräckliga uppgifter om testernas resultat uppvägs av det befintliga förfarandet, som inbegriper ringtest med ytterligare molekylära testmetoder i olika laboratorier och en utvärdering av en expertpanel under ledning av gemenskapens referenslaboratorium för TSE, ansåg Efsa följande:
- Även om ringtest där BSE experimentellt överförs till får ger reproducerbara resultat är det osäkert hur resultat på fältet ser ut eftersom man inte har upptäckt tillräckligt med fall av naturlig BSE hos får eller getter.
 - TSE-positiva fall går genom hela den särskiljande processen, bland annat bioassay, endast om biokemisk särskiljande prövning är kompatibel med kännetecknen för BSE. Därför kan uppgifter som erhållits genom denna process inte användas för utvärdering av särskiljande testers känslighet eller specificitet.
 - En ökning av negativa resultat vid särskiljande tester för TSE på får eller getter kan inte kompensera avsaknaden av statistiskt tillräckliga data om testresultaten.
- (15) Efsa ansåg att de särskiljande tester som fastställs genom förordning (EG) nr 999/2001 är praktiska redskap som uppfyller målet för snabb och reproducerbar identifikation av TSE-fall med kännetecknen som är jämförbara med smittämnen för klassisk BSE. Eftersom det inte finns vetenskapliga belägg för saminfektion med BSE och andra TSE-smittämnen hos får eller getter under naturliga förhållanden, och med tanke på att prevalensen av BSE hos får – om sådan överhuvudtaget finns – eller getter är mycket låg och möjligheten av saminfektion således skulle vara ännu lägre, skulle antalet BSE-fall hos får eller getter som inte skulle upptäckas vara försvinnande liten. Även om särskiljande tester inte kan anses vara fullständiga, bör man betrakta dem som lämpliga verktyg vid utrotning av TSE i den mening som avses i förordning (EG) nr 999/2001.
- (16) I sitt yttrande av den 25 januari 2007⁽¹⁾ gav Efsa en uppskattning av den sannolika prevalensen av BSE hos får. Myndigheten kom fram till att det i högriskländer finns mindre än 0,3–0,5 fall av BSE per 10 000 friska slaktade djur. Efsa fastställde vidare att man i Europeiska unionen med 95 % konfidensgrad kan säga att antalet fall är ≤ 4 fall per en miljon får. Vid en konfidensgrad på 99 % är antalet ≤ 6 fall per en miljon. Eftersom inga fall av BSE hos får hittills bekräftats är den mest sannolika prevalensen noll. Sedan förfarandet med särskiljande tester infördes 2005 enligt kapitel C punkt 3.2 c i bilaga X till förordning (EG) nr 999/2001 har 2 798 särskiljande tester gjorts på TSE-smittade får och 265 särskiljande tester på TSE-smittade getter, och inget av dem har gett BSE-liknande resultat.

⁽¹⁾ *Opinion of the Scientific Panel on Biological Hazards on a request from the European Commission on the quantitative risk assessment on the residual BSE risk in sheep meat and meat products. The EFSA Journal (2007) 442, s. 1–44.*

- (17) Vid genomförandet av gemenskapens politik säkerställs ett gott skydd för människors liv och hälsa. Gemenskapens åtgärder angående livsmedel och foder måste grundas på en lämplig bedömning av de eventuella riskerna för människors och djurs hälsa och måste med beaktande av befintliga vetenskapliga rön behålla eller, om det finns vetenskapliga skäl för det, öka skyddsnivån för människors och djurs hälsa. Det är dock orealistiskt att i riskhanteringsbeslut om säkra livsmedel ha som mål att helt eliminera risken. Kostnader och fördelar med riskreducerande åtgärder måste vägas noga mot varandra för att avgöra om åtgärden är proportionell. Det är riskhanterarens uppgift och ansvar att väga in alla aspekter av den vetenskapliga riskbedömningen och fastställa vilken risknivå som kan godtas.
- (18) Kommissionen är ansvarig i egenskap av riskhanterare på EU-nivå för att fastställa vilken risknivå som kan godtas och för att anta lämpligaste åtgärder för att upprätthålla en hög folkhälsonivå. Den har granskat och bedömt de senaste vetenskapliga rönen om överföring av TSE till människor. Den har bedömt att risken för närvarande är mycket liten.
- (19) Åtgärderna i bilaga VII till förordning (EG) nr 999/2001 bör därför bedömas på nytt för att säkerställa att de inte utgör en oproportionerlig börda för medlemsstaterna och ekonomiska aktörer i förhållande till risken i fråga och de mål man vill uppnå.
- (20) Åtgärderna i bilaga VII till förordning (EG) nr 999/2001 bör därför ändras så att medlemsstaterna kan upphäva kraven på slakt av hela eller delar av en besättning om ett fall av TSE upptäcks hos får eller getter.
- (21) Förordning (EG) nr 999/2001 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (22) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga VII till förordning (EG) nr 999/2001 ska ändras på det sätt som anges i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sextionde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 juni 2008.

På kommissionens vägnar

Androulla VASSILIOU

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Kapitel A i bilaga VII till förordning (EG) nr 999/2001 ska ersättas med följande:

"KAPITEL A

Åtgärder vid bekräftad förekomst av TSE

1. Genom den undersökning som avses i artikel 13.1 b ska följande identifieras:
 - a) När det gäller nötkreatur:
 - Alla övriga idisslare på den anläggning där det djur vars sjukdom har bekräftats hör hemma.
 - När sjukdom har bekräftats hos ett hondjur, all dess avkomma som har fötts under de två år som föregått sjukdomens kliniska utbrott och under två år efter detsamma.
 - Alla djur i den kohort som det djur vars sjukdom har bekräftats tillhör.
 - Sjukdomens möjliga ursprung.
 - Övriga djur på den anläggning där det djur vars sjukdom har bekräftats hör hemma eller på andra anläggningar som kan ha smittats av TSE-smittämnet eller som har fått samma foder eller utsatts för samma smittkälla.
 - Förflyttning av foder eller av annat material som kan vara smittat, eller varje annan form av överföring som kan ha gjort att TSE-smittämnet överförts till eller från anläggningen i fråga.
 - b) När det gäller får och getter:
 - Alla andra idisslare än får och getter på den anläggning där det djur vars sjukdom har bekräftats hör hemma.
 - I den mån det går att identifiera föräldrarna till, och när det gäller hondjur, samtliga embryon och ägg och den senaste avkomman från det hondjur vars sjukdom har bekräftats.
 - Alla andra får och getter på den anläggning där det djur vars sjukdom har bekräftats hör hemma, utöver sådana som avses i den andra strecksatsen.
 - Sjukdomens möjliga ursprung och övriga anläggningar där det finns djur, embryon eller ägg som kan ha smittats av TSE-smittämnet eller som har fått samma foder eller utsatts för samma smittkälla.
 - Förflyttning av foder eller annat material som kan vara smittat, eller varje annan form av överföring som kan ha gjort att TSE-smittämnet överförts till eller från anläggningen i fråga.
2. Åtgärderna i artikel 13.1 c ska minst inbegripa följande:
 - 2.1 När BSE bekräftas hos nötkreatur ska de nötkreatur som har identifierats genom den undersökning som avses i punkt 1 a andra och tredje strecksatserna avlivas och destrueras fullständigt. Medlemsstaten får dock besluta att
 - inte avliva och destruera djur i den kohort som avses i punkt 1 a tredje strecksatsen om bevis har framlagts för att dessa djur inte haft tillgång till samma foder som det sjuka djuret,
 - skjuta upp avlivning och destruktion av djuren i den kohort som avses i punkt 1 a tredje strecksatsen till slutet av deras produktiva liv, under förutsättning att de består av tjurar som kontinuerligt hålls vid en tjurstation och det kan garanteras att de destrueras fullständigt när de dör.

2.2 Vid ett misstänkt fall av TSE hos får eller get på en anläggning i en medlemsstat ska alla övriga får och getter på denna anläggning vara föremål för officiella restriktioner vad avser förflyttning i avvaktan på att resultaten av undersökningen blir tillgängliga. Om det kan styrkas att den anläggning där djuret befann sig när TSE misstänktes förmodligen inte är den anläggning där djuret kan ha exponerats för TSE, får den behöriga myndigheten beroende på den tillgängliga epidemiologiska informationen besluta att övriga anläggningar eller endast den anläggning där exponeringen förekom ska ställas under officiell övervakning.

2.3 När TSE bekräftas hos får eller get:

a) Om BSE inte kan uteslutas efter resultaten från ett ringtest som genomförts enligt förfarandet i kapitel C punkt 3.2 c i bilaga X ska alla djur, embryon och ägg som identifierats genom den undersökning som avses i punkt 1 b andra–femte strecksatserna avlivas och destrueras fullständigt.

b) Om BSE kan uteslutas enligt förfarandet i kapitel C punkt 3.2 c i bilaga X ska åtgärderna i antingen i, ii eller iii nedan vidtas i enlighet med den behöriga myndighetens beslut:

i) Alla djur, embryon och ägg som identifierats genom den undersökning som avses i punkt 1 b andra och tredje strecksatserna ska avlivas och destrueras fullständigt. Villkoren i punkt 3 ska gälla för anläggningen.

ii) Alla djur, embryon och ägg som identifierats genom den undersökning som avses i punkt 1 b andra och tredje strecksatserna ska avlivas och destrueras fullständigt, med undantag för

— avelsbaggar av genotyp ARR/ARR,

— avelstackor som har minst en ARR-allel och ingen VRQ-allel, och, om dessa avelstackor är dräktiga vid undersökningen, de lamm som sedan föds, om deras genotyp uppfyller kraven i detta stycke,

— får som har minst en ARR-allel och som uteslutande är avsedda för slakt,

— får och getter som är yngre än tre månader och som endast är avsedda för slakt, om den behöriga myndigheten fattar beslut om detta.

Villkoren i punkt 3 ska gälla för anläggningen.

iii) En medlemsstat får besluta att inte avliva eller destruera de djur som identifierats genom den undersökning som avses i punkt 1 b andra och tredje strecksatserna om det är svårt att få ersättningsfår av en känd genotyp eller när frekvensen av ARR-allelen inom rasen eller på anläggningen är låg, eller när det bedöms som nödvändigt för att undvika inavel, eller när det är motiverat med hänsyn till samtliga epidemiologiska faktorer. Villkoren i punkt 4 ska gälla för anläggningen.

c) Medlemsstaten får genom avvikelse från åtgärderna i punkt b och endast om det bekräftade fallet av TSE på en anläggning är ett fall av atypisk skrapie besluta att tillämpa åtgärderna i punkt 5.

d) Medlemsstaterna får besluta att

i) ersätta den avlivning och fullständiga destruktion av samtliga djur som avses i b i med slakt för att användas som livsmedel,

ii) ersätta den avlivning och fullständiga destruktion av de djur som avses i b ii med slakt för att användas som livsmedel, förutsatt att

— djuren slaktas inom den berörda medlemsstatens territorium,

- alla djur som är äldre än 18 månader eller som har mer än två permanenta framtänder som kommit fram genom tandköttet och slaktas för att användas som livsmedel TSE-testas enligt laboratoriemetoderna i kapitel C punkt 3.2 b i bilaga X.
- e) Prionproteinet hos högst 50 får som avlivats och destruerats eller slaktats för att användas som livsmedel i enlighet med b i och iii ska genotypbestämmas.
- f) När frekvensen av ARR-allelen inom rasen eller på jordbruksföretaget är låg, eller när det bedöms som nödvändigt för att undvika inavel, får en medlemsstat besluta att skjuta upp den destruering av djur som avses i punkt 2.3 b i och 2.3 b ii med upp till fem avelsår.
- 2.4 Om det smittade djuret har kommit från en annan anläggning, får medlemsstaterna, på grundval av bakgrunden till fallet, besluta att vidta utrotningåtgärder på ursprungsanläggningen utöver eller i stället för på den anläggning där smittan bekräftats. Om fler än en besättning betar på samma mark får medlemsstaterna besluta att begränsa tillämpningen av dessa åtgärder till en enda besättning, grundat på ett motiverat hänsynstagande till samtliga epidemiologiska faktorer. Om fler än en besättning hålls på en och samma anläggning får medlemsstaterna besluta att åtgärderna bara ska tillämpas på den besättning där TSE har bekräftats, under förutsättning att det har kontrollerats att besättningarna har hållits isolerade från varandra och att det är osannolikt att smitta har spridits mellan besättningarna genom direkt eller indirekt kontakt.
3. Efter det att de åtgärder som avses i punkt 2.3 a och b i och ii vidtagits på en anläggning ska följande gälla:
- 3.1 Endast följande djur får tas in på anläggningen eller anläggningarna:
- a) Handjur av får av genotyp ARR/ARR.
- b) Hondjur av får som har minst en ARR-allel och ingen VRQ-allel.
- c) Getter under förutsättning att
- i) inga avelsfår av andra genotyper än de som avses i a och b finns på anläggningen,
- ii) en grundlig rengöring och desinfektion av alla djurstall på anläggningen har utförts efter det att besättningen har avvecklats.
- 3.2 Endast följande sperma och embryon från får får användas på anläggningen eller anläggningarna:
- a) Sperma från buggar av genotyp ARR/ARR.
- b) Embryon som har minst en ARR-allel och ingen VRQ-allel.
- 3.3 Förflyttning av djuren från anläggningen ska ske på följande villkor:
- a) Förflyttning av ARR/ARR-får från anläggningen begränsas inte på något sätt.
- b) Får som är bärare av endast en ARR-allel får endast förflyttas från anläggningen för att sändas direkt till slakt för att användas som livsmedel eller för att destrueras. Dock gäller följande:
- Tackor som har en ARR-allel och ingen VRQ-allel får förflyttas till andra anläggningar som ålagts restriktioner efter det att de åtgärder som avses i punkt 2.3 b ii eller punkt 4 har vidtagits.
- Om den behöriga myndigheten fattar beslut om detta får lamm och killingar endast förflyttas till en annan anläggning för gödning före slakt. På destinationsanläggningen får det inte finnas andra får eller getter än sådana som göds före slakt, och inga levande får eller getter får sändas därifrån till andra anläggningar, utom för direkt slakt inom den berörda medlemsstaten.

- c) Getter får förflyttas under förutsättning att anläggningen är föremål för en intensifierad TSE-kontroll, som omfattar testning av alla getter som är äldre än 18 månader och
- i) som har slaktats för att användas som livsmedel i slutet av sitt produktiva liv, eller
 - ii) som har dött eller avlivats på anläggningen och uppfyller kriterierna i kapitel A del II punkt 3 i bilaga III.
- d) Om medlemsstaten fattar beslut om detta får lamm och killingar som är yngre än tre månader förflyttas från anläggningen för att sändas direkt till slakt för att användas som livsmedel.
- 3.4 Begränsningarna enligt punkterna 3.1, 3.2 och 3.3 ska fortsätta att gälla för anläggningen under en period av två år efter
- a) det datum då alla får på anläggningen uppnått ARR/ARR-status, eller
 - b) det senaste datum då får eller getter hölls på anläggningen, eller
 - c) det datum då den intensifierade TSE-kontrollen enligt punkt 3.3 c påbörjades, eller
 - d) det datum då alla avelsbaggar på anläggningen är av genotyp ARR/ARR och alla avelstackor är bärare av minst en ARR-allel och ingen VRQ-allel, under förutsättning att följande djur som är äldre än 18 månader TSE-testas med negativt resultat under denna tvåårsperiod:
 - Ett årligt urval får som slaktats för att användas som livsmedel i slutet av sitt produktiva liv enligt den urvalsstorlek som avses i tabellen i kapitel A del II punkt 5 i bilaga III.
 - Alla får som avses i kapitel A del II punkt 3 i bilaga III som har dött eller avlivats på anläggningen.
4. Efter det att de åtgärder som avses i punkt 2.3 b iii vidtagits på en anläggning ska följande gälla under en period av två avelsår efter att det senaste fallet av TSE påvisats:
- a) Alla får och getter på anläggningen ska identifieras.
 - b) Alla får och getter på anläggningen får endast förflyttas inom den berörda medlemsstaten för att slaktas för att användas som livsmedel eller för att destrueras. Alla djur som är äldre än 18 månader som slaktats för att användas som livsmedel ska TSE-testas enligt laboriemetoderna i kapitel C punkt 3.2 b i bilaga X.
 - c) Den behöriga myndigheten ska se till att inga embryon och ägg sänds från anläggningen.
 - d) Endast sperma från baggar av genotyp ARR/ARR och embryon som har minst en ARR-allel och ingen VRQ-allel får användas på anläggningen.
 - e) Alla får och getter som är äldre än 18 månader och som har dött eller avlivats på anläggningen ska TSE-testas.
 - f) Endast handjur av får av genotyp ARR/ARR och hondjur av får från anläggningar där det inte har påvisats några fall av TSE eller från besättningar som uppfyller villkoren i punkt 3.4 får tas in på anläggningen.
 - g) Endast getter från anläggningar där det inte har påvisats några fall av TSE eller från besättningar som uppfyller villkoren i punkt 3.4 får tas in på anläggningen.
 - h) För alla får och getter på anläggningen ska restriktioner för betning på samma mark gälla, och dessa ska fastställas av den behöriga myndigheten på grundval av ett motiverat hänsynstagande till samtliga epidemiologiska faktorer.

- i) Genom undantag från b får lamm och killingar endast förflyttas till en annan anläggning inom samma medlemsstat för gödning före slakt, om den behöriga myndigheten fattar beslut om detta. På destinationsanläggningen får det inte finnas andra får eller getter än sådana som göds före slakt, och inga levande får eller getter får sändas därifrån till andra anläggningar, utom för direkt slakt inom den berörda medlemsstaten.
5. Efter det att det undantag som avses i punkt 2.3 c tillämpats ska följande åtgärder gälla:
- a) Antingen ska alla djur, embryon och ägg som identifierats genom den undersökning som avses i punkt 1 b andra och tredje strecksatserna avlivas och destrueras fullständigt. Medlemsstaterna får besluta att genotypbestämma prionproteinet hos får som har avlivats och destruerats.
- b) Eller så ska minst följande åtgärder gälla under en period av två avelsår efter att det senaste fallet av TSE påvisats:
- i) Alla får och getter på anläggningen ska identifieras.
- ii) Under en tvåårsperiod ska anläggningen vara föremål för intensifierad TSE-kontroll, som omfattar testning av alla getter som är äldre än 18 månader och som slaktats för att användas som livsmedel samt alla får och getter som är äldre än 18 månader som har dött eller avlivats på anläggningen.
- iii) Den behöriga myndigheten ska se till att inga levande får eller getter, embryon och ägg sänds från anläggningen till andra medlemsstater eller tredjeländer.
6. Medlemsstater som tillämpar åtgärderna i punkt 2.3 b iii eller undantagen i punkt 2.3 c och d ska meddela kommissionen villkoren och kriterierna för att bevilja dessa. Om fler fall av TSE påvisas i besättningar där undantag tillämpas ska villkoren för att medge sådana undantag bedömas på nytt.”
-